РАДА
ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
з питань цифрової трансформації

вул. М. Грушевського, 5, м. Київ, 01008, www.rada.gov.ua

ВИСНОВОК
до проєкту Закону України про ринок лісоматеріалів необроблених та деревини паливної

(реєстр. № 15389 від 08.07.2026)

Комітет Верховної Ради України з питань цифрової трансформації розглянув на своєму засіданні 03 листопада 2026 року (Протокол № 182) проєкт Закону України «Про ринок лісоматеріалів необроблених та деревини паливної», реєстр. № 15389, поданий 08.07.2026 народним депутатом України Кицаком Б.В.

Метою законопроєкту визначено комплексне врегулювання відносин між державними інституціями та суб'єктами господарювання на ринку деревини, пов'язаних з купівлею-продажем деревини, а також визначення правових, економічних та організаційних засад функціонування ринку деревини, що сприятиме розвитку цього ринку і забезпеченню інтересів усіх його учасників.

Міністерство цифрової трансформації України надало зауваження до законопроєкту та зазначило, що проєктом Закону, серед іншого, передбачено положення щодо функціонування системи електронного обліку деревини.

Так, пунктом 12 частини першої статті 1 розділу I проєкту Закону визначено, що:

система електронного обліку деревини – автоматизована інформаційно комунікаційна система, що забезпечує збирання, внесення, обробку, зберігання, захист та надання доступу до інформації та даних щодо заготівлі, виготовлення, обігу (руху), купівлі-продажу, експорту, імпорту та інших господарських операцій з лісоматеріалами необробленими, деревиною паливною.

Мінцифри звернуло увагу, що статтею 1 Закону України «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах» визначено що:

інформаційно-комунікаційна система – сукупність інформаційних та електронних комунікаційних систем, які у процесі обробки інформації діють як єдине ціле.

Крім того, згідно зі статтею 3 цього Закону суб'єктами відносин, пов'язаних із захистом інформації в системах, є:

володільці інформації;

власники системи;

користувачі;

спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань організації спеціального зв'язку та захисту інформації і підпорядковані йому регіональні органи.

На підставі укладеного договору або за дорученням власник системи може надати право розпоряджатися системою іншій фізичній або юридичній особі - розпоряднику системи.

З огляду на зазначене, проєкт Закону необхідно доопрацювати, визначивши суб'єктів системи електронного обліку деревини, пов'язаних із захистом інформації в системі.

Окрім цього, проєкт Закону передбачає визначення низки адміністративних послуг у сфері регулювання ринку деревної сировини, зокрема послуг щодо:

1) включення суб'єкта господарювання до Переліку деревообробників;

2) віднесення деревообробника до малих деревообробників або до інших деревообробників;

3) видачі сертифіката про походження лісоматеріалів та виготовлених з них пиломатеріалів;

4) припинення дії сертифіката про походження лісоматеріалів та виготовлених з них пиломатеріалів;

5) підтвердження відповідності клірингової установи вимогам закону для набуття статусу клірингової установи на ринку деревної сировини;

6) видачі ліцензії на провадження діяльності з організації торгівлі продукцією на товарних біржах та/або ліцензії на провадження діяльності з організації укладання деривативних контрактів на товарних біржах;

7) реєстрації декларації про деревообробну діяльність.

Мінцифри звернуло увагу, що відповідно до пункту 1 Положення про Міністерство цифрової трансформації України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18.09.2019 № 856, Мінцифри є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики, зокрема, у сфері надання електронних та адміністративних послуг.

Норми права, які регулюють відповідні відносини, повинні відповідати вимогам законодавства у сфері надання адміністративних послуг і першочергово – Закону України «Про адміністративні послуги» (далі – Закон № 5203).

Відповідно до статті 1 Закону № 5203 адміністративна послуга – це результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або здійснення обов'язків такої особи відповідно до закону.

Згідно з частиною першою статті 5 Закону № 5203 виключно законами, які регулюють суспільні відносини щодо надання адміністративних послуг, встановлюються:

1) найменування адміністративної послуги та підстави для її одержання;

2) суб'єкт надання адміністративної послуги та його повноваження щодо надання адміністративної послуги;

3) перелік та вимоги до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги;

4) платність або безоплатність надання адміністративної послуги;

5) граничний строк надання адміністративної послуги;

6) перелік підстав для відмови у наданні адміністративної послуги.

При цьому відповідно до частини другої статті 5 Закону № 5203 адміністративні послуги визначаються виключно законом.

З урахуванням зазначеного, Мінцифри пропонує щодо кожної з адміністративних послуг визначити у відповідних структурних частинах проєкту Закону всі основні ознаки (елементи, атрибути, складові), передбачені підпунктами 1–6 частини першої статті 5 Закону № 5203, оскільки поточна редакція проєкту Закону має відповідні нормативні прогалини, а відтак не забезпечує належної повноти та вичерпності нормативно-правового регулювання ключових та найбільш істотних аспектів надання відповідних адміністративних послуг, визначених статтею 5 Закону № 5203.

У цьому контексті варто зауважити, що Розробник проєкту Закону обрав підхід, за якого у проєкт Закону переважно закладено правові підстави для майбутнього прийняття Кабінетом Міністрів України та/або відповідним ЦОВВ підзаконних нормативно-правових актів, які мають врегульовувати як матеріальні так і процесуальні аспекти надання відповідних адміністративних послуг.

Водночас Міністерство звернуло увагу, що враховуючи положення статті 92 Конституції України, відповідно до вимог статті 5 Закону № 5203 основні аспекти адміністративної послуги, такі як її найменування та підстави для одержання, суб'єкт надання, вичерпний перелік та вимоги до документів, платність або безоплатність, граничний строк надання та вичерпний перелік підстав для відмови у наданні мають бути врегульовані саме законом.

Врегулювання безпосередньо на рівні закону процедурних та технічних аспектів надання адміністративної послуги, зокрема таких як форма заяви (запиту, декларації, звернення тощо), способи її подачі до суб'єкта надання адміністративної послуги, порядок її розгляду, способи повідомлення заявника про хід та результати такого розгляду відповідно до вимог Закону України «Про адміністративну процедуру» тощо, є недоцільним та не відповідає усталеним підходам законодавчої техніки. Водночас відповідні питання мають бути визначені, як правило, на рівні підзаконного нормативно-правового акта задля забезпечення належної повноти, зрозумілості та вичерпності правового регулювання, а відтак і належного, прозорого та ефективного надання адміністративних послуг.

Також окремо Мінцифри звернуло увагу, що відповідно до частин першої, третьої статті 8 Закону № 5203 суб'єктом надання адміністративних послуг на кожну адміністративну послугу, яку він надає відповідно до закону,

затверджуються інформаційна і технологічна картки, а у разі якщо суб'єктом надання є посадова особа, – органом, якому вона підпорядковується.

У разі делегування центральним органом виконавчої влади, іншим державним органом відповідно до закону повноважень з надання адміністративних послуг органам місцевого самоврядування інформаційна картка адміністративної послуги, що надається органом, якому делеговані такі повноваження, затверджується на підставі типової інформаційної картки, затвердженої центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики щодо делегованого повноваження.

Згідно з частиною четвертою статті 8 Закону № 5203 інформаційна картка адміністративної послуги містить інформацію про:

1) суб'єкта надання адміністративної послуги (найменування, місцезнаходження, режим роботи, телефон, адресу електронної пошти та веб сайту);

2) перелік документів, необхідних для отримання адміністративної послуги, порядок та спосіб їх подання, а у разі потреби — інформацію про умови чи підстави отримання адміністративної послуги;

3) платність або безоплатність адміністративної послуги, розмір та порядок внесення плати (адміністративного збору) за платну адміністративну послугу;

4) строк надання адміністративної послуги;

5) результат надання адміністративної послуги;

6) можливі способи отримання відповіді (результату);

7) акти законодавства, що регулюють порядок та умови надання адміністративної послуги.

Своєю чергою, відповідно до частини 5 статті 8 Закону № 5203 технологічна картка адміністративної послуги містить інформацію про порядок надання адміністративної послуги і у ній мають зазначатися:

1) етапи опрацювання звернення про надання адміністративної послуги;

2) відповідальна посадова особа;

3) структурні підрозділи, відповідальні за етапи (дію, рішення);

4) строки виконання етапів (дії, рішення).

Крім того, стаття 16 Закону № 5203 визначає правовий режим Реєстру адміністративних послуг як єдиної бази даних про адміністративні послуги Порядок ведення Реєстру адміністративних послуг, зокрема строки та порядок подання до нього інформації органами виконавчої влади, іншими державними органами, органами влади АР Крим, органами місцевого самоврядування, визначають пункти 26 – 29 Положення про Єдиний державний вебпортал електронних послуг, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 04.12.2019 № 1137.

З огляду на вищезазначене, Міністерство висловило застереження та наголосило, що прийняття проєкту Закону, потребуватиме:

1) внесення нових адміністративних послуг до Реєстру адміністративних послуг та/або оновлення інформації у цьому реєстрі щодо послуг, які вже внесені до нього (за наявності);

2) затвердження/оновлення відповідних інформаційних та технологічних карток на відповідні нові/змінені адміністративні послуги.

Мінцифри звернуло увагу, що відповідно до частини другої статті 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» публічна інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом.

Згідно з частиною другою статті 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації» обмеження доступу до інформації здійснюється відповідно до закону при дотриманні сукупності таких вимог:

1) виключно в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи кримінальним правопорушенням, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя;

2) розголошення інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам;

3) шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні.

Відповідно до пункту 1 частини першої статті 5 Закону України «Про доступ до публічної інформації» доступ до інформації забезпечується шляхом систематичного та оперативного оприлюднення інформації, зокрема на офіційних веб-сайтах в мережі Інтернет та на Єдиному державному веб-порталі відкритих даних.

Згідно з частиною першою статті 10^1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» публічна інформація у формі відкритих даних – це публічна інформація у форматі, що дозволяє її автоматизоване оброблення електронними засобами, вільний та безоплатний доступ до неї, а також її подальше використання.

Розпорядники інформації зобов'язані надавати публічну інформацію у формі відкритих даних на запит, оприлюднювати і регулярно оновлювати її на єдиному державному вебпорталі відкритих даних та на своїх вебсайтах.

Згідно з абзацами третім та четвертим пункту 3 Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 р. № 835, перетворення (зокрема, вивантаження з баз даних та в разі потреби знеособлення) публічної інформації у публічну інформацію у формі відкритих даних є обов'язковим.

Розпорядники інформації зобов'язані оприлюднювати у формі відкритих даних усю публічну інформацію у формі відкритих даних, яка перебуває в їх володінні та стосується конкретного набору даних.

Проєєкт Закону визначає повноваження Уповноваженого державного органу щодо формування, ведення та оприлюднення Переліку деревообробників, забезпечення функціонування системи електронного обліку

деревини, здійснення моніторингу ринку деревної сировини, у межах реалізації яких формується значний обсяг публічної інформації про заготівлю, обіг та реалізацію лісоматеріалів необроблених і деревини паливної.

Водночас проєкт Закону не містить положень щодо оприлюднення такої публічної інформації у формі відкритих даних відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації». Зокрема, Перелік деревообробників визначено як відкритий та загальнодоступний, однак не передбачено його оприлюднення у формі відкритих даних на Єдиному державному вебпорталі відкритих даних.

Крім того, частиною першою статті 24 проєкту Закону передбачено, що інформація, яка міститься в електронному обліку деревини, є інформацією з обмеженим доступом та не підлягає розкриттю.

Запропонований підхід встановлює презумпцію обмеження доступу до всієї інформації, що міститься в електронному обліку деревини, без визначення конкретних категорій інформації, доступ до яких підлягає обмеженню відповідно до вимог Закону України «Про доступ до публічної інформації», а також без урахування критеріїв обмеження доступу, визначених частиною другою статті 6 цього Закону.

Встановлення однакового режиму обмеження доступу до всієї інформації, що міститься в електронному обліку деревини, незалежно від її змісту, правової природи та наявності передбачених законом підстав для обмеження доступу не узгоджується з принципом відкритості публічної інформації.

Запропоноване положення також унеможливлює реалізацію положень статті 10^1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» щодо оприлюднення публічної інформації у формі відкритих даних, оскільки вся інформація, що міститься в електронному обліку деревини, визнається інформацією з обмеженим доступом незалежно від її змісту.

У зв'язку з наведеним, Мінцифри пропонує передбачити положення щодо оприлюднення на Єдиному державному веб-порталі відкритих даних Переліку деревообробників, а також публічної інформації у формі відкритих даних із системи електронного обліку деревини, крім інформації з обмеженим доступом. У зв'язку з наведеним пропонуємо внести відповідні зміни до статті 24 проєкту Закону щодо встановлення режиму доступу до інформації із системи електронного обліку деревини, зокрема виключити частину першу статті 24 проєкту Закону.

Також Мінцифри пропонує доповнити проєкт Закону положенням, згідно з яким Уповноважений державний орган забезпечує оприлюднення у формі відкритих даних публічної інформації, що створюється або перебуває у його володінні під час виконання повноважень, визначених цим Законом, крім інформації з обмеженим доступом.

Комітет підтримує зазначені зауваження та вважає, що з огляду на отримані зауваження законопроєкт має бути доопрацьований, в тому числі для усунення дублювання з іншими нормами законодавства.

Враховуючи зазначене, за результатами обговорення Комітет **ухвалив:**

1. Рекомендувати Комітету Верховної Ради України з питань економічного розвитку врахувати висловлені зауваження під час підготовки та розгляду проєкту Закону України «Про ринок лісоматеріалів необроблених та деревини паливної», реєстр. № 15389, поданий 08.07.2026 народним депутатом України Кицаком Б.В.

2. Направити Висновок про розгляд цього законопроєкту до Комітету Верховної Ради України з питань економічного розвитку.

Додаток: лист Міністерства цифрової трансформації України в 1 прим. на 7 арк.

Голова Комітету **М. КРЯЧКО**

МІНІСТЕРСТВО ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ УКРАЇНИ

Мінцифри

вул. Ділова, 24, м. Київ, 03150, тел. (044) 207-17-30

E-mail: hello@thedigital.gov.ua, сайт: www.thedigital.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 43220851

Комітет Верховної Ради України з питань цифрової трансформації

Міністерство цифрової трансформації відповідно до листа Комітету Верховної Ради України з питань цифрової трансформації від 13.07.2026 № 04-33/18-2026/166394 опрацювало в межах компетенції проект Закону України «Про ринок лісоматеріалів необроблених та деревини паливної» (реєстр. № 15389 від 08.07.2026) (далі – проект Закону) та повідомляє.

Проектом Закону України «Про ринок лісоматеріалів необроблених та деревини паливної» (далі – проект Закону), серед іншого, передбачено положення щодо функціонування *системи електронного обліку деревини*.

Так, пунктом 12 частини першої статті 1 розділу I проекту Закону визначено, що:

система електронного обліку деревини – автоматизована інформаційно-комунікаційна система, що забезпечує збирання, внесення, обробку, зберігання, захист та надання доступу до інформації та даних щодо заготівлі, виготовлення, обігу (руху), купівлі-продажу, експорту, імпорту та інших господарських операцій з лісоматеріалами необробленими, деревиною паливною.

Звертаємо увагу, що статтею 1 Закону України «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах» визначено що:

інформаційно-комунікаційна система – сукупність інформаційних та електронних комунікаційних систем, які у процесі обробки інформації діють як єдине ціле.

Крім того, згідно зі статтею 3 цього Закону *суб'єктами відносин*, пов'язаних із захистом інформації в системах, є:

володільці інформації;

власники системи;

користувачі;

ДОКУМЕНТ СЕД МІНЦИФРИ АСКОД

Підписувач Закусило Олександр Петрович
Сертифікат 514B5C86A1E5DA1104000000DEFEA7014AD2BE05
Дійсний з 26.05.2026 9:50:49 по 26.05.2027 9:50:49

1/Л3-14-12489 від 05.08.2026

спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань організації спеціального зв'язку та захисту інформації і підпорядковані йому регіональні органи.

На підставі укладеного договору або за дорученням власник системи може надати право розпоряджатися системою іншій фізичній або юридичній особі - розпоряднику системи.

З огляду на зазначене, **проект Закону необхідно доопрацювати, визначивши суб'єктів системи електронного обліку деревини, пов'язаних із захистом інформації в системі.**

Окрім цього, проект Закону передбачає визначення низки ***адміністративних послуг*** у сфері регулювання ринку деревної сировини, зокрема послуг щодо:

1) включення суб'єкта господарювання до Переліку деревообробників;

2) віднесення деревообробника до малих деревообробників або до інших деревообробників;

3) видачі сертифіката про походження лісоматеріалів та виготовлених з них пиломатеріалів;

4) припинення дії сертифіката про походження лісоматеріалів та виготовлених з них пиломатеріалів;

5) підтвердження відповідності клірингової установи вимогам закону для набуття статусу клірингової установи на ринку деревної сировини;

6) видачі ліцензії на провадження діяльності з організації торгівлі продукцією на товарних біржах та/або ліцензії на провадження діяльності з організації укладання деривативних контрактів на товарних біржах;

7) реєстрації декларації про деревообробну діяльність.

Звертаємо увагу, що відповідно до пункту 1 Положення про Міністерство цифрової трансформації України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18.09.2019 № 856, Мінцифри є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики, зокрема, у сфері надання електронних та адміністративних послуг.

Норми права, які регулюють відповідні відносини, повинні відповідати вимогам законодавства у сфері надання адміністративних послуг і першочергово – Закону України «Про адміністративні послуги» (далі – Закон № 5203).

Відповідно до статті 1 Закону № 5203 ***адміністративна послуга*** – це результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або здійснення обов'язків такої особи відповідно до закону.

Згідно з частиною першою статті 5 Закону № 5203 виключно **законами**, які регулюють суспільні відносини щодо надання адміністративних послуг, встановлюються:

1) найменування адміністративної послуги та підстави для її одержання;

2) суб'єкт надання адміністративної послуги та його повноваження щодо надання адміністративної послуги;

3) перелік та вимоги до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги;

4) платність або безоплатність надання адміністративної послуги;

5) граничний строк надання адміністративної послуги;

6) перелік підстав для відмови у наданні адміністративної послуги.

При цьому відповідно до частини другої статті 5 Закону № 5203 адміністративні послуги визначаються виключно **законом**.

З урахуванням зазначеного, **пропонуємо щодо кожної з адміністративних послуг визначити у відповідних структурних частинах проекту Закону всі основні ознаки (елементи, атрибути, складові), передбачені підпунктами 1–6 частини першої статті 5 Закону № 5203,** оскільки поточна редакція проекту Закону має відповідні нормативні прогалини, а відтак не забезпечує належної повноти та вичерпності нормативно-правового регулювання ключових та найбільш істотних аспектів надання відповідних адміністративних послуг, визначених статтею 5 Закону № 5203.

У цьому контексті варто зауважити, що Розробник проекту Закону обрав підхід, за якого у проект Закону переважно закладено правові підстави для майбутнього прийняття Кабінетом Міністрів України та/або відповідним ЦОВВ ***підзаконних нормативно-правових актів***, які мають врегульовувати як матеріальні так і процесуальні аспекти надання відповідних адміністративних послуг.

Водночас звертаємо увагу, що враховуючи положення статті 92 Конституції України, відповідно до вимог статті 5 Закону № 5203 ***основні аспекти*** адміністративної послуги, такі як її найменування та підстави для одержання, суб'єкт надання, вичерпний перелік та вимоги до документів, платність або безоплатність, граничний строк надання та вичерпний перелік підстав для відмови у наданні мають бути врегульовані саме законом.

Врегулювання безпосередньо на рівні закону *процедурних та технічних аспектів* надання адміністративної послуги, зокрема таких як форма заяви (запиту, декларації, звернення тощо), способи її подачі до суб'єкта надання адміністративної послуги, порядок її розгляду, способи повідомлення заявника про хід та результати такого розгляду відповідно до вимог Закону України «Про адміністративну процедуру» тощо, є недоцільним та не відповідає усталеним підходам законодавчої техніки. Водночас відповідні питання мають бути визначені, як правило, на рівні

підзаконного нормативно-правового акта задля забезпечення належної повноти, зрозумілості та вичерпності правового регулювання, а відтак і належного, прозорого та ефективного надання адміністративних послуг.

Також окремо звертаємо увагу, що відповідно до частин першої, третьої статті 8 Закону № 5203 суб'єктом надання адміністративних послуг на кожну адміністративну послугу, яку він надає відповідно до закону, затверджуються інформаційна і технологічна картки, а у разі якщо суб'єктом надання є посадова особа, – органом, якому вона підпорядковується.

У разі делегування центральним органом виконавчої влади, іншим державним органом відповідно до закону повноважень з надання адміністративних послуг органам місцевого самоврядування інформаційна картка адміністративної послуги, що надається органом, якому делеговані такі повноваження, затверджується на підставі типової інформаційної картки, затвердженої центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики щодо делегованого повноваження.

Згідно з частиною четвертою статті 8 Закону № 5203 інформаційна картка адміністративної послуги містить інформацію про:

1) суб'єкта надання адміністративної послуги (найменування, місцезнаходження, режим роботи, телефон, адресу електронної пошти та веб-сайту);

2) перелік документів, необхідних для отримання адміністративної послуги, порядок та спосіб їх подання, а у разі потреби — інформацію про умови чи підстави отримання адміністративної послуги;

3) платність або безоплатність адміністративної послуги, розмір та порядок внесення плати (адміністративного збору) за платну адміністративну послугу;

4) строк надання адміністративної послуги;

5) результат надання адміністративної послуги;

6) можливі способи отримання відповіді (результату);

7) акти законодавства, що регулюють порядок та умови надання адміністративної послуги.

Своєю чергою, відповідно до частини 5 статті 8 Закону № 5203 технологічна картка адміністративної послуги містить інформацію про порядок надання адміністративної послуги і у ній мають зазначатися:

1) етапи опрацювання звернення про надання адміністративної послуги;

2) відповідальна посадова особа;

3) структурні підрозділи, відповідальні за етапи (дію, рішення);

4) строки виконання етапів (дії, рішення).

Крім того, стаття 16 Закону № 5203 визначає правовий режим Реєстру адміністративних послуг як єдиної бази даних про адміністративні послуги.

Порядок ведення Реєстру адміністративних послуг, зокрема строки та порядок подання до нього інформації органами виконавчої влади, іншими державними органами, органами влади АР Крим, органами місцевого самоврядування, визначають пункти 26 – 29 Положення про Єдиний державний вебпортал електронних послуг, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 04.12.2019 № 1137.

З огляду на вищезазначене, **висловлюємо *застереження* та наголошуємо, що прийняття проекту Закону, потребуватиме:**

1) внесення нових адміністративних послуг до Реєстру адміністративних послуг та/або оновлення інформації у цьому реєстрі щодо послуг, які вже внесені до нього (за наявності);

2) затвердження/оновлення відповідних інформаційних та технологічних карток на відповідні нові/змінені адміністративні послуги.

Звертаємо увагу, що відповідно до частини другої статті 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» публічна інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом.

Згідно з частиною другою статті 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації» обмеження доступу до інформації здійснюється відповідно до закону при дотриманні сукупності таких вимог:

1) виключно в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи кримінальним правопорушенням, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя;

2) розголошення інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам;

3) шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні.

Відповідно до пункту 1 частини першої статті 5 Закону України «Про доступ до публічної інформації» доступ до інформації забезпечується шляхом систематичного та оперативного оприлюднення інформації, зокрема на офіційних веб-сайтах в мережі Інтернет та на Єдиному державному веб-порталі відкритих даних.

Згідно з частиною першою статті 10^1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» *публічна інформація у формі відкритих даних* – це публічна інформація у форматі, що дозволяє її автоматизоване оброблення електронними засобами, вільний та безоплатний доступ до неї, а також її подальше використання.

Розпорядники інформації зобов’язані надавати публічну інформацію у формі відкритих даних на запит, оприлюднювати і регулярно оновлювати її на єдиному державному веб-порталі відкритих даних та на своїх веб-сайтах.

Згідно з абзацами третім та четвертим пункту 3 Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 р. № 835, перетворення (зокрема, вивантаження з баз даних та в разі потреби знеособлення) публічної інформації у публічну інформацію у формі відкритих даних є обов'язковим.

Розпорядники інформації зобов'язані оприлюднювати у формі відкритих даних усю публічну інформацію у формі відкритих даних, яка перебуває в їх володінні та стосується конкретного набору даних.

Проект Закону визначає повноваження Уповноваженого державного органу щодо формування, ведення та оприлюднення Переліку деревообробників, забезпечення функціонування системи електронного обліку деревини, здійснення моніторингу ринку деревної сировини, у межах реалізації яких формується значний обсяг публічної інформації про заготівлю, обіг та реалізацію лісоматеріалів необроблених і деревини паливної.

Водночас *проект Закону не містить положень щодо оприлюднення такої публічної інформації у формі відкритих даних відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».* Зокрема, Перелік деревообробників визначено як відкритий та загальнодоступний, однак не передбачено його оприлюднення у формі відкритих даних на Єдиному державному веб-порталі відкритих даних.

Крім того, частиною першою статті 24 проекту Закону передбачено, що інформація, яка міститься в електронному обліку деревини, є інформацією з обмеженим доступом та не підлягає розкриттю.

Запропонований підхід встановлює презумпцію обмеження доступу до всієї інформації, що міститься в електронному обліку деревини, без визначення конкретних категорій інформації, доступ до яких підлягає обмеженню відповідно до вимог Закону України «Про доступ до публічної інформації», а також без урахування критеріїв обмеження доступу, визначених частиною другою статті 6 цього Закону.

Встановлення однакового режиму обмеження доступу до всієї інформації, що міститься в електронному обліку деревини, незалежно від її змісту, правової природи та наявності передбачених законом підстав для обмеження доступу не узгоджується з принципом відкритості публічної інформації.

Запропоноване положення також унеможливлює реалізацію положень статті 10^1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» щодо оприлюднення публічної інформації у формі відкритих даних, оскільки вся інформація, що міститься в електронному обліку деревини, визнається інформацією з обмеженим доступом незалежно від її змісту.

У зв'язку з наведеним, **пропонуємо передбачити положення щодо оприлюднення на Єдиному державному веб-порталі відкритих даних Переліку деревообробників, а також публічної інформації у формі відкритих даних із**

системи електронного обліку деревини, крім інформації з обмеженим доступом. У зв'язку з наведеним пропонуємо внести відповідні зміни до статті 24 проекту Закону щодо встановлення режиму доступу до інформації із системи електронного обліку деревини, зокрема виключити частину першу статті 24 проекту Закону.

Також **пропонуємо доповнити проект Закону положенням, згідно з яким Уповноважений державний орган забезпечує оприлюднення у формі відкритих даних публічної інформації, що створюється або перебуває у його володінні під час виконання повноважень, визначених цим Законом, крім інформації з обмеженим доступом.**

Заступник Міністра **Олександр ЗАКУСИЛО**

Любов Потейчук poteichuk@thedigital.gov.ua